

Ekhós szekér a Kárász utcán

Tíz könyvsátor, száz új kiadvány

Az idei, 1973-as Ünnepi Könyvhétet a magyar könyvnyomtatás 500 éves évfordulója jegyében hirdették meg. A június 2-től 8-ig tartó könyvünnepre Szegeden is minden eddiginél érdekesebb és gazdagabb programot állított össze az előkészítő bizottság. A Kárász utca erre az alkalomra ismét könyvutcává lesz. Tíz különböző helyen, sátrakban, pavilonokban, gombok alatt találkozhatnak majd az érdeklődők az ünnepi könyvhét idején Moldova György, Örkény István, Fekete Sándor, Takáts Gyula, Palotai Boris, Cseres Tibor, Kormos István és Varga Balázs. A város művelődési otthonaiban, üzemeiben és gyáraiban találkozhatnak majd az olvasókkal.

Az 1973-as ünnepi könyvhéten a magyar könyvkiadás száz új könyvvel tisztel meg a fél évezredes magyar nyomtatott könyv előtt. A kiadványok között ezúttal is megtalálhatjuk azokat a köteteket, melyeket az ünnepi könyvhét idején féláron vásárolhatnak meg az érdeklődők. A Körkép '73 novella- és Szép versek 1972 versantológiát, a Rivalda című kötetet és a szovjet elbeszélések tartalmazó Tengeri lélek című gyűjteményt kínálják 50 százalékkal olcsóbban a könyvhéten.

Az ünnepi könyvhét idején a Móra könyvkiadó Micimackó pavilonjában a gyermek- és ifjúsági irodalmat kínálják majd a fiatal olvasóknak. Ekhós szekér áll majd az antikvárium előtt, idézve a régi vándor nyomdászok és könyvkereskedők emlékét. A Szegedi Nyomda előtt kiállítják a könyvnyomtatás fél évezredének két jelképét, egy Gutenberg rendszerű sajtót és egy modern nyomdagépet. A külföldön megjelenő magyar nyelvű kiadványokat a Móra könyvesbolt mellett kapualjban, a „nemzeti-ségi udvaron” fogják árusítani.

Ujdonság lesz a Klauzál téren ácsolt szabadtéri színpad, ahol az ünnepi könyvhét idején naponta délután 4 órától a szegedi középiskolák művészeti együttesei adnak félórás műsorokat a könyv jegyében. Ugyanitt 3-án, vasárnap délelőtt térzene szól majd. Június 6-án gyermekrajzversenyt rendeznek a Széchenyi tér aszfaltján, ahol a legfiatalabbak az ifjúsági és gyermekirodalom témáit dolgozzák fel.

Az ünnepi könyvhét megemlékezéseit az író-olvasó találkozók, Ebben az idei szegedi könyvhét sem kivétel. Június 3-án, vasárnap délelőtt 10 órakor a Móra könyvesboltban könyvnapot tartanak, ahol a Szegeden is jól ismert Ördög Szilveszter első

Ünnepség Algyőn

Tegnap, szombaton az algyői tanácsvezetés bensőséges kis ünnepségre jöttek össze a volt nagyközségi tanács tagjai. Dr. Szógi Zoltán, a városi tanács algyői szakigazgatási kirendeltségének vezetője köszöntötte a résztvevőket. Ezután Vörös Lajos, a nagyközségi tanács volt elnöke méltatta az elmúlt ciklusban végzett munkát, Algyő fejlődését, a felszabadulás óta eltelt évek eredményeit, majd átadta az elmúlt ciklusban tanácstagként dolgozóknak a Hazafias Népfőrdő Csongrád megyei bizottsága, valamint a Csongrád megyei tanács végrehajtó bizottsága által adományozott elismerő okleveleket.

Ezután dr. Kutiván Rezső, a megyei tanács tagja ismertette a városrész fejlesztésének soron levő, hamarosan megvalósuló feladatait. Végül dr. Szógi Zoltán átadta Vörös Lajosnak, az algyői nagyközségi tanács volt elnökének a népfőrdő megyei bizottsága és a megyei tanács végrehajtó bizottsága köszönő, elismerő oklevelét.

Az NDK-ból jöttem...

— Nevezem Szeles Mihály, Szegedről a második csoporttal kerültem ki Drezdába. Ugy értem, szerencsém volt, mert érdekes, szakmánhoz nagyon közelálló munkát kaptunk a Müllenburg nevű malomipari gépgyárban. Egy különleges fűrógépet kezeltem, természetesen normában. Mielőtt azonban a géphez engedtek volna bennünket — 50-en érkezünk Magyarországról, többben Szegedről — egyhónapos tanfolyamon tanultuk meg a legszükségesebb szavakat, tudnivalókat. Eleinte három, majd két műszakba osztottak be, s ugyanolyan körülményeket biztosítottak számunkra, mint a német munkásoknak. Nem csoda, hogy a mai napig is nagyon szívesen gondolok az ottaniakra, a gépművekre, a munkámra — pedig már jó másfél esztendője, hogy hazatértünk. Bár én megvallom, szerettem volna tovább is maradni...

— Hát igen, magam se gondoltam, hogy mennyi gond szakad az ember nyakába az effajta másodszori honfoglalással. A feleségem még nem tudta jól kifejezni magát — a hivatalból a bolgár vele kellett mennem. A gyerek beteg lett, s közben persze, itt a gyárban várt a munka. És természetesen, kellett a pénz, ami azt jelentette, hogy a délutánokat is a melóra kellett szánni. Nagyon nehéz helyzetbe kerültem, szerencsére Gabriellát felvették ide varrónőnek, a gyereket meg a gyári óvodába. Addig azonban hónapok teltek el, kiderült: ott hon, anyáméknál nem maradhatunk, elköltöztünk Szőregre. Albérletbe. Mivel negyszáz-valahányadiknak jegyezték a szövetkezeti lakáslistán, nagyon reméltem, fél év múlva, a következő osztásnál sorra kerülünk. Jött még egy megpróbáltatás: három hónapra behívtak katonának — a lakáslistán visszaminősítették 3073-ra. Állítólag azért, mert az anyámékkal való együttlaksáznál jobb körülménynek számított az albérlet. Itt, a ruhágyárban akkor hirdettek KISZ-akciót.

— Kiváló sajnós, a negyedik lettem és három lakás volt. Azóta egyfolytában elkiseredett vagyok. Gabriellának naponta magyarázom azt, amit én se értek. El akartam menni a cégtől, de a többiek nem engedtek. Kiskerti elvtárs, a csoportvezető, kijárt némi órabéremelést, a másik kolléga az anyósomékat fogadta vendégül, megengedte, hogy ott töltsék az éjszakaiikat, mikor itt jártak. De ők — minden dologomban velem vannak — segítenek. Talán nemsokára mégis rendeződik a helyzetem és — végleg hazaérünk.

Szeles Mihályt sürgős javításra hívják, elköszön. Ott maradok társaival, akiktől megtudom, hogy a „Miska gyerek” az egyik legmegbízhatóbb műszerészünk, munkatársunk. Szeretik és tisztelik szorgalma, őszintesége miatt — többek között ezért sem akarták elengedni a gyárból, magára hagyni. Kiskerti Mihály: „Nekünk egyáltalán nem mindegy, kire bizzuk a drága gépeinket, amelyektől egész szalagok termelése, az ott dolgozók keresete függ. Szeles Mihályra nyugodtan rábízhattuk. És nem azért, mert hirtelen rászorult lett, hanem éppen tiszteendő hasznos munkája miatt érdemelt volna több támogatást a gyártól, a KISZ-szervezettől”. Mária Sándorné, a szakszervezeti bizottság titkára ehhez annyit fűz: „Szerintem Szeles Mihályt tényleg megérdemli a segítségünket, s amennyiben tőlem függ, a legelső adandó alkalommal a tízezer forintos szakszervezeti lakástámogatást elsőnek neki adjuk.”

Hogy mondta a fiatal műszerész? Nem könnyű a második honfoglalás. Pláne nem harmadikkal. Pedig Szeles Mihály esete nem tartozik a legnehezebbek közé, hisz van, akinek még az idehaza hagyott munkaszabása, szerszáma sem várja. Hiába térnek vissza hasznos tudással — fizetésük elmarad a társaiké mögött. (Egy SZMT-jelentésből: a fiatalok 62,5 százaléka kapja vissza eredeti munkahelyét, az elmúlt három év alatt 32 százalékuk kötött házasságot, és ez komoly gondokat vetett fel. Leghátrányosabb helyzetbe azok kerülnek, akik közben családot alapítanak, akiknek gyerekek születik. Az NDK-ban munkával eltöltött időt nem veszik figyelembe lakásigénylésüknél.)

Az NDK-ban járt Szeles Mihálykat, a velük érkező Gabriellákat máshogy kellene fogadnunk. Legalább azal a felelősséggel, ahogy fiataljainkat az indulásnál elbúcsúztatjuk.

Matkó István

SOK-SOK GONDDAL

— Hát igen, magam se gondoltam, hogy mennyi gond szakad az ember nyakába az effajta másodszori honfoglalással. A feleségem még nem tudta jól kifejezni magát — a hivatalból a bolgár vele kellett mennem. A gyerek beteg lett, s közben persze, itt a gyárban várt a munka. És természetesen, kellett a pénz, ami azt jelentette, hogy a délutánokat is a melóra kellett szánni. Nagyon nehéz helyzetbe kerültem, szerencsére Gabriellát felvették ide varrónőnek, a gyereket meg a gyári óvodába. Addig azonban hónapok teltek el, kiderült: ott hon, anyáméknál nem maradhatunk, elköltöztünk Szőregre. Albérletbe. Mivel negyszáz-valahányadiknak jegyezték a szövetkezeti lakáslistán, nagyon reméltem, fél év múlva, a következő osztásnál sorra kerülünk. Jött még egy megpróbáltatás: három hónapra behívtak katonának — a lakáslistán visszaminősítették 3073-ra. Állítólag azért, mert az anyámékkal való együttlaksáznál jobb körülménynek számított az albérlet. Itt, a ruhágyárban akkor hirdettek KISZ-akciót.

HÁZASSÁG DREZDÁBAN

— A fizetés miatt. — Nemcsak azért — s erre most másfél esztendő újabb ruhágyári tapasztalaimmal könnyű felelni. Nem véletlenül mondtam: hazatértünk. Mert legényemberként indultam, és feleségemmel, gyerekeimmel érkeztem. Gabriellával egy ifjúsági klubban találkoztam. A kis sétákból hosszabb együttlétek lettek, s egy nap rájöttem, számomra több ez, mint futó ismeretség. Szülei barátságos munkásberek, szívesen fogadtak. 1970-ben tartottuk meg az esküvőt Drezdában, anyám és apám is ott volt. Az FDJ, a gyár vezetői, az ottani kommunisták marasztaltak, megígérték, minderről gondoskodnak. A lakásról is. De NDK-beli vendégeskedésünk még nagyon új dolognak számított akkoriban — hisz mondtam, a második csoporttal voltam —, a mi hatóságaink nem egyeztek bele letelepedésembe.

— A magyar fiatalok szerepléséről nemcsak jó híreket hallunk. Néhányukat bizony még három évig sem lehetett kint hagyni. Talán ez is szerepet játszott a döntésben?

— Nem hiszem. Igaz, hogy minden csoportban akad olyan gyerek, aki azt hiszi, mindent szabad — verekedni, jogsí nélkül motort vezetni, lógni, galerizni. A mi csoportunk — egy-két fiútól eltekintve — becsületes srácokból állt, KISZ-szervezetünk 30 taggal ott kint is élt — engem választottak titkárnak. Hogy milyenek voltunk? — Arról kicsit az a kitérés van, amit a gyári ünnepségen nekem nyújtott át a megyei FDJ-titkár. Körül-

A fizetés miatt.

— Nemcsak azért — s erre most másfél esztendő újabb ruhágyári tapasztalaimmal könnyű felelni. Nem véletlenül mondtam: hazatértünk. Mert legényemberként indultam, és feleségemmel, gyerekeimmel érkeztem. Gabriellával egy ifjúsági klubban találkoztam. A kis sétákból hosszabb együttlétek lettek, s egy nap rájöttem, számomra több ez, mint futó ismeretség. Szülei barátságos munkásberek, szívesen fogadtak. 1970-ben tartottuk meg az esküvőt Drezdában, anyám és apám is ott volt. Az FDJ, a gyár vezetői, az ottani kommunisták marasztaltak, megígérték, minderről gondoskodnak. A lakásról is. De NDK-beli vendégeskedésünk még nagyon új dolognak számított akkoriban — hisz mondtam, a második csoporttal voltam —, a mi hatóságaink nem egyeztek bele letelepedésembe.

NEHEZSÉG — SEGÍTSÉG...

— Azóta tehát megoldódott a nagy gondja? — Á, dehogyan. Elsőnek jelentkeztem, minden illetékes kijelentette: támogat, már csak azért, mert tíz éve dolgozom az üzemben és fiatal házaspár vagyok, gyerekekkel. Bekérték az adatainkat, már a beugróhoz gyűjtöttem — amikor megtudtam, hogy kima- radok. Mentem a párttitkárhoz — egyetértett a panaszommal, még a városi KISZ-ben is jártam —, ott szintén azt mondták, megérdemelték volna a lakást, majd legközelebb talán sorra kerülök. A mi KISZ-titkárnak sajnálkozott, és annyit válaszolt:

Öntözési tapasztalatcsere

Kétnapos tapasztalatcsere rendezett az agrárterület megyei csoportja és a megyei tanács mezőgazdasági osztálya termelőszövetkezeti vezetők, öntözési szakemberek és a mezőgazdaság irányító-szervező apparátusa e témakörben érdekelt dolgozói részvételével.

Megtekintették a nagyszerű vízügyi létesítményt, a kiskörei vízelépcsőt, a belőle ágazó főcsatornákat és öntözőfűrtöket; szakmai tájékoztatókat hallgattak meg arról, hogy a Jászság és a Nagykunság eddig aszályos

területei hogyan válhatnak bőven termő gazdaságokká az öntözési program révén.

A tapasztalatcsere második napján Hajdúszovára látogattak. Itt az egyik legjelentősebb öntözési gazdaság, a szervező termelőszövetkezetben az új öntözési módokat tekintették meg. Munka közben láthatták azokat a külföldről vásárolt berendezéseket is, amelyek üzem próbája dönti majd el, mennyire válhatnak általánossá a következő években mezőgazdasági nagyüzemeinkben.

Autónyeremény-betétkönyvek sorsolása

Az Országos Takarékpénztár a gépkocsinyeremény-betétkönyvek 48. sorsolását Salgótarjánban, a József Attila megyei művelődési központ színháztermében rendezte. Május 25-én délután a vidéken váltott, 26-án délelőtt a Budapestben váltott betétkönyvek sorsolására került sor. A kétnapos húzáson 594 gépkocsi talált gazdára.

Csongrád megyéből az alábbi betétkönyvek nyertek:

10 ezer forint összegű betétkönyvek:		Sor.	Szám:	Nyeremény:
		5	559 201	Zsiguli 2101
Sor.	Szám:	Nyeremény:		
5	019 299	Skoda S—100		
5	022 198	Skoda S—100		
5	035 573	Skoda S—100		
5 ezer forint összegű betétkönyvek:				
Sor.	Szám:	Nyeremény:		
5	505 650	Zaporozsec		
5	545 358	Zaporozsec		
5	555 180	Trab. Lim.		

A gyorslista közvetlenül a húzás után készült, ezért az esetleges számbákért nem vállalunk felelősséget. A nyereményigény a betétkönyvvel, vagy az ezt helyettesítő „igazolással”-sal a betétkönyvet kiállító takarékpénztári fióknál június 25-ig érvényesíthető. Ha a betétkönyvet postahivatal vagy takarékszövetkezet állította ki, úgy azt a területileg illetékes takarékpénztári fióknál kell bemutatni.

A Tisztáj új száma

A júniusi Tisztáj gazdag versrovatában Veress Miklós, Utassy József, Kiss Benedek, Petri Csathó Ferenc, Ágh István, Szepesi Attila, Baka István verseit olvashatjuk. Közli a folyóirat Thiery Árpád elbeszélést és Tamási Áron Ösvigasztalás című színművének befejező részét. Domokos Mátyás Fodor András tanulmányról munkásságáról, Csetri Lajos pedig Illés Dózsa-dramájáról írt tanulmányt a júniusi számban. A Kortársaink-sorozat első műveiről, a Szabó Lőrinc, Benjámin László és Váci Mihály pályáját bemutató könyvekről Székelyhídi Ágoston írt kritikát. A rovatban még többek között Bajor Andor, Veress Dániel erdélyi prózáiról, Fehér Ferenc vajdasági magyar költő, Szeberényi Zoltán szlovákiai magyar irodalomtörténész és Szent-Györgyi Albert egy-egy könyvéről olvashatunk méltatást.

Építkezéshez alkalmas

homok eladó

Domaszék, Béke Mg. Szakszövetkezetnél.

Aramszünet! Értessítjük fogyasztóinkat, hogy 1973. május 23-án és 29-én 7 órától 16 óráig

áramszünet lesz

Tápé területén Beregi sor, Udvarhelyi u., Rákóczi u., Kossuth u., Parizán u. és Kiss Ernő u. által határolt területen. Fogyasztói szíves elnézését kéri a

DÉMÁSZ Szeged vidéki üzemi kirendeltsége.